

M. S.

255

187

കൃഷ്ണാഞ്ജന

വിജയം. ആട്ടക്കഥ.

മ. രാ. രാ. മൂല്യർ
എസ്. പത്മനാഭപ്പണിക്കർ
അവകളാൽ രചിക്കപ്പെട്ടത്.

ടി-യാരോടവകാരം വാങ്ങി
“വിദ്യാഭിവാദിനി” അച്ചുക്കൂടം
ഉടമസ്ഥർ സുബ്ബയ്യാ തെന്നാട്ടു
റെഡ്യാരുടെ ചിലവിന്മേൽ
ടി-അച്ചുക്കൂടത്തിൽ അച്ചടിച്ചത്.

കാപ്പിറൈറ്റ്
രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിരിക്കുന്നു.
൨൦൦-കാപ്പികൾ

എം.പി.പി

എം.പി.പി

ജ്ഞാനപ്രദത്തിനുകേരളംചെയ്യാൽ *
൩൧൦-പി-൪.

൧൪൦-കരണസാക്ഷരതകന്തുതന്നെവിശ്വ
വിദ്യപ്രദവന്നനാധിപതിക്കണമെന്നുള്ള
വചനമുടച്ചെഴുതിയവരിച്ചാൽ *
൩൧൦-൭൦൦-പി-൪.

൧൪൦-അദ്വൈതം ഉപകരിച്ചിട്ടുവന്നവർ
വന്നവർക്കുവേണ്ടി

൧൪൦- ന്യായാധിപതിയായ സഃഖ്യതയിലെ
മോശിനികൾ * ൩൧൦-പി-൪.

൧൪൦- ശബ്ദകരമായ ആയുധപാണികളായി
ടി-സഃഖ്യതയിൽചെയ്യാൽ * ൨൦൦-കൊ-
പി-൪.

൧൪൦- വിവിധങ്ങളെപ്പോലെയും കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു
അറിഞ്ഞിരിക്കെ ടി-സഃഖ്യതയിൽ ചെയ്

നന്നായകയൊരുതീർത്തെന്നു നില്ക്കുക
യൊ ചെയ്യാൽ * ൨൧.

൧൪൦- ലാഭമുണ്ടായാൽ * ൨൧.

൧൪൦- മരണകര ആയുധപാണികളായി ടി-
൩൧൦-൭൦൦-പി-൪.

൧൪൦- ടി-സഃഖ്യതയിലുള്ളവരിൽ ജന്മം
തന്നെ ചെയ്യുന്നവരിൽ ജന്മം
തന്നെ ചെയ്യുന്നവരിൽ ജന്മം
തന്നെ ചെയ്യുന്നവരിൽ ജന്മം

൧൪൦- ടി-സഃഖ്യതയിൽ ചെയ്യാൻ വല്ലവർക്കും
കൂടിയവർക്കും, കരമം വെക്കി, പണി
കൊടുക്കുകയും ചെയ്യാൻ ചെയ്യാൻ ചെയ്യാൻ
ചെയ്യാൻ ചെയ്യാൻ ചെയ്യാൻ

൧൪൦- പരിശോധനകളെക്കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നും ടി-സഃ
ഖ്യതയിൽ അറിഞ്ഞുണ്ടെന്നും ചെയ്തുകയൊ
ന്നില്ലായ * ൩൧൦-പി-൪.

ശ്രീസ്തോൽ.

പുസ്തകകർത്താവിന്റെ ഗുരുനാഥനായ ചെങ്ങന്നൂർ
സർക്കാർവൈദ്യൻ മ. രാ. രാ. എൻ. കൊച്ചുരാ
മൻപിള്ള അവർകളാൽ പറകപ്പെട്ട
ഒരു അനുഗ്രഹശ്ലോകം

ശ്രീകൃഷ്ണാർജുനവിജയക
മാമിതപീയുഷയുഷമതിസരസം
സന്തുപിബന്തസ്സന്ത
സ്സന്തമന്തന്നിതാന്തമോദഭൃതഃ

എൻ. കൊച്ചുരാമൻപിള്ള.

(മണ്ണുളയ്ക്കുകൾ)

ഹേരംബംപുഥുഗണ്ഡപിണ്ഡവിചല
 ല്ലോലംബരധകാരിതം
 ശുണ്ഡാസംഭൃതശാതകംഭകലശം
 പ്രത്യഹവിധപംസിനം
 കൈലാസാചലവപ്രകേളീനിരതം
 ശ്രീനീലകണ്ഠാഞ്ജം
 വേതണ്ഡാനനമത്രമംഗളവിധാ
 നാത്ഥംഭജാമോവയം

പശുപകലവധൂടീപഞ്ചശാഖാവമർ
 സ്ഫുടിതപുളകപാളീകഞ്ചുകേനാഞ്ചിതാംഗഃ
 കലയതുകശലംമേരായികാധാരവത്സ
 ശ്ശ്രീതജനസുരദാരുശ്ശ്രീഷഡംക്രമനാഥഃ

പുണ്യാത്മഭിസ്സുകലസംസ്കൃതവൈദ്യവിദ്യാ
 വിദ്യാത്വിഭിശ്ചിരതരംപരിമൃഗ്യമാനഃ
 “ശ്രീബാലരാമഗുരു”പാദപയോജപാംസു
 സ്സദ്യോവിശോധയതുഹൃന്ദകരംമദീയം

കൌമാരേഹന്തകാലേമമചരമദശാം
 പ്രാപ്തവത്യാംസവിദ്യാം
 നാനാനന്ദപ്ലവേദ്യഃപ്രതിപഥമഥമാം
 യസ്തുസന്ത്രായതേസു
 അശാന്താതീതകീർ്തിപ്രസരമനുപമം
 ‘ശംകരാഭിച്യവൈദ്യം,
 താതംതംഭാവയേഹംഭിനമനമനസാ
 സിംഹജീയാവതംസം

സംസാരമയവില്ലേഭ
മന്ത്രം ഭേഷജ്യദായിനം
ജോമി'ശ്രീധരാഭിപ്രം,
ഗുരുംഗുരുദയാനിയം

ആറു ഞൽ തിരുമേനിയായകനക

പ്ലവല്ലിചാറിപ്പട

ർന്നുറപ്പെട്ടറളൻ കേരളമഹാ

ഭൂപാല, പല്ലഭമം

ഏറാവൻ തനലായ് നമുക്കുസതതം

ദർദ്ദദ്രവതിവൃതപം

മാറാറാ കണമാ തതിനിയകരം

പ്രപ്പിബ് ഭജിക്കുന്നഞാൻ

നാട്ടുദ്യവാരപരദന്തിവിഹാരനാഥ

പുത്രസ്യാലശിതനാമനസ്യവാചാ

“മുചയാ, വൃമദ'രപതേസ്തനയോവ്യയത

പ്രണാജ്ഞീയവിജയംനടനപ്രബന്ധം

കൃഷ്ണാജ്ഞാനവിജയം

കഥകളിപ്പാട്ട്

- * ഹത്താഭൂഭരിഭാരാവലജനജനിതാഹതാഹ്വാനാസനാദ്യേ
ർദ്ദൈവൈസ്സംസ്തുയമനോജനനമഭിജനേയേയേടന്നംഭയാനഃ
ബിഭ്രോംഭോവതാംജലന്ധിപരിധിംസത്സഭാലക്മതായാം
രേഭേരാമവലിടിസ്സഹസൃതീജനാഭീകൃകന്ദീമുരാരിഃ
- * മാന്താർബ്ബണവധു഼ിയേസ്സക്ഷമയാൽതോല്പിച്ഛിടന്നോമന
സ്സുന്തേർവാണികച്ചാകമസ്സദധിതാപുന്ദരതാടൊനിച്ചുതാൻ
സ്വപാനാനന്ദഭരംകലൻപുതരാമുന്ദതാജസന്താനക
സ്സുന്തോട്ടത്തിപ്പുന്ദകദോമനകടനേവ പഠഞ്ഞാൻ'മരി,

നവരസം അടന്ത.

മകരന്ദഭരംലജ്ജാനികരംബമൊടുക്രപ്തം
പിറമുഖമൊഴിമാരേ! കേൾക്കവിൻ!

അതിമന്ദപവനനാം രഥമേരിസ്സമബാണൻ
ഇതവന്നതകർഷ്ണ കഥമിന്നുസമിഷംഞാൻ (മകരന്ദ)
കലച്ചുധാഡിമം കപഹപത്രികാങ്കൈയുഷ്ണാകം
മുലയ്ക്കുസാമ്യമാന്ദിടാൻനിനച്ചുനിത്യം
തചിച്ചുപുരപാനവുംകഴിച്ചുശംകവിട്ടവാ
ഓമുഖതപമേന്തിടനോരോതപസ്യൽകുംഭമല്ലല്ലി? (മക)
പിടിയ്ക്കുനാണമേകീടുന്നടത്തമാന്ദിടനിങ്ങൾ
അടുക്കൽവസംഗജാത്തികെടത്തിടവിൻ
മിടുക്കൻപുതബാണൻതാൻമടുക്കുംമാറ്റുമുണ്ടാക്കാൻ
മടിക്കേണ്ടാശതപത്രസ്ഫുടശ്രീലോചനമാരേ! (മക)
കളകണ്ഠസപരംപുണ്ട കളകണ്ഠമിതാമുണ്ടിൽ
തളിർഖണ്ഡമെടുത്തുതൻകമനിയ്ക്കായി
വിളിച്ചുനൽകുന്നമഹാലലത്തിൻനാളവുന്തന്റെ
കളവാണിയ്ക്കുനൽകുന്നകളഹംസംപ്രിയമാരേ! (കമ)

ശ്രീരാഗം ചെമ്പട.

പുണ്യരീകായതലോചന! വല്ലഭ!
പുരുഷവര! കൃപാജലധേ!

കാന്താ! ഭവാൻറെ മധുരോദിതമായ
പൃന്തേൻനുകൻതിമാത്രം
സ്വാന്തരംഗത്തിൽ വളരുന്ന ഞങ്ങൾക്കു
സന്തോഷമിന്നനുഭവം (പുണ്യരീ)

വല്ലഭമാർണ്ണങ്ങളെല്ലാവരും നിൻറെ
ചില്ലീലതാചലനത്താൽ
കല്ലോലിതകാമസാരസമാണ്ടു
വല്ലായതേടുനുസുമതേ! (പുണ്യരീ)

പ്രാലേയഭാനവും മന്ദപവനൻ
മാലേയപങ്കുവുംപാരം
ചേലാൻകോകിലകൃജിതവുമാര
മാലേറമിങ്ങരുണ (പുണ്യരീ)

ചെന്തൊണ്ടി വെന്നനിൻഭന്തുമ്മുദംഭണ്ടും
ഹന്ത! നുകന്നിടാഞ്ഞേററം
അന്തരംഗത്തിവളന്നീടുനുപ്രാണ
ബന്ധോ! കൃപാലയ! ശൌരേ! (പുണ്യരീ)

ആനന്ദഭൈരവി—ചെമ്പട

മാനീനീമണിമാർ നിങ്ങൾ ഗാനമൊന്നു ചെയ്തുകേട്ടാൽ

(ആനന്ദം പാരം ആനന്ദം)

നന്തനാനുകൂലമിന്ദുവക്ത്രമാരേ! ഗാനം ചെയ്യിൻ

(ആനന്ദം പാരം ആനന്ദം)

കമ്മി.

സോമബിംബാനനമാരേ! നമ്മൾ ശ്രീമധുസൂദന
ൻതൻറെ മുമ്പിൽ പ്രേമവിലോലം * ഗാനം ചെയ്തുകാമാ

നകൃലം * കളിക്കുകതാമസശീലം * വെടിഞ്ഞഭിരാമേ!
മമഭാമേ! ശുഭകാമേ! സഖി! വാമേ! മൃണ ഭ്രമേ! നീതാളം
പിടിച്ചിടേണം മോദസ്സോമം ഹരിക്കഭവിച്ചിടേണം.

കല്ലോലചില്ലിമാരേ! മദനൻ ചൊല്ലിലമൻവരാം
ശിമാരേ! നല്ലവധുടി * ക്ഷലത്തിങ്കലല്ലയോയാടി * ഭവി
പ്പുനാംസല്ലിലയാടി * പവരായിൽകല്യേ! ചെറുതില്ലേക
റവല്ലേരതിതുല്യേ! നവവിലപഫലസ്തനി! വന്നിടുകനേരേ
കല്യാണഗാത്രി! നീ നിന്നീടുക.

ദുർവാളെല്ലവിപുണ്ടകൃഷ്ണൻ നിവാണദൻകലിതശ്രീ
തൃഷ്ണൻസർവ്വോപകാരി * ഭിതിസുതദുർവാരവൈരി * പദ
നതശർവാദിശൈശരി * മഹാമതിദർവീകരവേദന്തരഗർവാ
പഹനവീചതി ശർവീശാനനമാരേ! കേൾപ്പിൻനമ്മേ
സ്തുവ്ദാമാനിച്ചിടുംകളിപ്പിൻ.

ബന്ധുരരൂപിണി! അശിണി! ഹേ സിന്ധുരശാമിനി!
സത്യഭാമേ! സപാന്തമഴിത്തും * ചികരത്തിൻബന്ധമിഴി
ത്തും * കുളർമുലപ്പന്തുകഴത്തും * യദുപതികാന്തേ! സു
രതാനന്തസുരതാനന്തേ! ലതികാന്തേബഹു ചന്തമായ്കമ്മി
യടിച്ചിടേണം നമ്മിൽചെന്താമരോക്ഷൻ കനിഞ്ഞിടേ
ണം.

ആനന്ദദൈരവി—ചെമ്പട.

ദന്തീന്ദ്രഗാമിനിമാരേ! സന്തോഷകരമീലാസ്യം
(പോകനാം വേഗം പോകനാം)

തോയജാക്ഷിമാരേ! നേരം പോയതേതുമറിഞ്ഞീല
പോകനാം വേഗം പോകനാം.

* മാലുരാശോകചൂതാസനപനസമുഖപ്രൗഢസാലപ്രകീർണ്ണം
വീരളീകന്ദജാതിപുട്ടതിഭിരഭിതസ്സാധുരാജമാനാം
ഓട്ടാമുട്ടാനഭ്രമിംസുരശരവിധുരസപാന്തഛവസുയാസോ
ഗസഖപ്രാപ്തദാനവദദന്തരശ്ലോമീയ്യേഘയാബുഃ

കൃഷ്ണാർജ്ജുനവിജയം

പാടി—ചെമ്പട.

ഏണാംകാസ്യേ! മദനാശാസ്യേ
പ്രീണനപടുലാസ്യേ!

മുകരിതമിവമദനേനസുസാന്ദ്രം
വികഭോഷിണി! നീകണ്ടോചന്ദ്രം? (ഏണാംകാ)

യാമിനിയായവധൃടിവിശംകം
തുമയിലണിയും നവതാടംകം
കാമവിമാമിജടജ്ജടാംകം
കാമിനി! പശ്യരസേനമൃഗാംകം (ഏണാംകാ)

ആമ്പൽപൂക്കൾറിട്ടുന്ദിസോമം
തേൻചെയ്യിടുന്നുണ്ടുനികാമം
എൻപ്രേരസി! കളീയാരാമം
തൻപുരുണമിതുജഗദഭിരാമം (ഏണാംകാ)

ചേതോഭവനവസൂനകളംബം
ശാതോദരി! ഞാനേററവിളംബം
നീതാൻമസ്യേ ചിരമവലംബം
നാഥേ! തരികതവാധരബിംബം (ഏണാംകാ)

സാമന്തലാഹരി—ചെമ്പട.

മല്ലികാദിനവനവവല്ലികളാൽവൃതമായ
നല്ലപൂങ്കാവീത്രകാഞ്ചമോദകരമേററം
വല്ലീസദനത്തിലാൻമല്ലുബാണലിലെ ചണ്ഡാൻ
തെല്ലമേതാമസിക്കേണ്ടാകാമരസുമുതേൽ!
പ്രാണനാഥമനോരംഗപ്രീണനംഞങ്ങളുടേയമ്നം
കാണിറെ വകാതഭിലാഷംസാന്ദ്രതംസാധിക്കാ-

* ശോത്രാലോകൈകവാഞ്ചാതരളമതിമതഃപർഷ്ടന്തംകദാചിത്
സാനുപ്രാന്തംപ്രയാന്തംഗഗനചരമിമംഭൈവതാദ്രേവിനിദ്രഃ
തത്രാരണ്യംവിപക്ഷപ്രശമനപടുരജ്യുഷിവാനേകലവ്യ
ഭോതോസംപ്രേഷ്ടുചിന്താവ്യതന്തവിവിധപ്രക്രമോവക്രബാഹുഃ

പത്തുവരാടി— ചെന്നട.

ആരൊരുനരനതിദൂരവേ മമ
നേരേവരുന്നഭീതിതിരവേ

ആരായാലുംമൽക്കരവാളിന
പാരണയായിട്ടിഹതീൻ (ആരൊരു)

ഒരുത്തനെക്കണ്ടിട്ടോമരൊരു
തരത്തിലോയിമുഗയുമം
പരിഭ്രമത്തൊടുപായുന്നിതുവ
നരത്തിനിടവഴിസവ്യാധം

കരത്തിൽ നാനായുധസന്ദോഹം
ധരിച്ചുണാനീയപരായം
പാരംചെയ്തവനാരെന്നറിവാൻ
നേരേചെല്ലാം നിർബാധം (ആരൊരു)

ശിലോച്ചയങ്ങളെ ചരിവിൽകേസരി
പരശ്ശതംപോയ് മറയുന്നു
കലച്ചുദത്താവളനിവഹംനില
വിളിച്ചുപഥിപഥിനിരയുന്നു

കലച്ചഭൂതഹനികരംവാന്തര
തലച്ചുടിശിശി മറിയുന്നു
ചലിച്ചുചാടും പുലിക്കലംമെ
തൊളിച്ചിടാനായുഴുന്നു (ആരൊരു)

ദൂരാഗ്രഹംകൊണ്ടുനാനിജകര
പരാക്രമംചെറുതിക്കാട്ടിൽ
സുരാഗ്രഹം കാണിച്ചാലവനേ
ശ്ശരാഗ്രമേല്പിച്ചൊരുപാട്ടിൽ
വരാഗ്രഹം കരയേററംഞാ
നരക്ഷണാലന്തകനാട്ടിൽ

ധരിച്ചിതിവനുംമരിച്ചിടാതേ
തിരിച്ചിടട്ടെ തൻവീട്ടിൽ (ആരൊരു)

* ആയാന്താഘമവലോകയനപിചിന്താ
ഘൗരേയോവിചിനചരാനവായമെഴലിഃ
സംരഗ്യതപരിതമമൈനമാത്തരോഷോ
വ്യചക്രശ്രുതിപരജ്ഞാംഗിരംസവീരഃ

ആഹരി—ചെമ്പട

വിടാശാന്തൻ! നിന്നേ വിടാശാന്തൻ!

എൻകരതലബലമറിയാണേനാദൂര
ഹങ്കാരത്തിൻ മുൻപ്റ്റനയാലോ
ശങ്കാരഹിതംമാമകവിപിന
ത്തിങ്കൽ ചപലമതേ! വനതൂനീ (വിടാ)

എടാകിരാതാ! പോപോ എടാകിരാതാ!

പോടാഗന്ധവാഗ്ര്യനൊരുത്തൻ
വേടാ! നിന്നോടിടയണമെന്നോ
പാടവമോടുകമിപ്പതു? പിതൃപതി
നാടമരാൻതേ സംഗതിവന്തു (എടാ)

മത്തഗജേന്ദ്രൻ വന്നാലൊരുഭയ
മെത്തിടുമോ സിംഹത്തിനുചെറുതും
മുത്യുവരാതുടനടി നീവന്നൊരു
പലതിനോക്കിപ്പൊയ്ക്കാണ്ടാലും (വിടാ)

ഘോരവനാദംകേട്ടാൽ കേസരി
വീരനുചെറുതും ഭയമുള്ളവായമോ
ഘോരാടോപനിയേ! നീഭീഷണ
ഗീരുകമിക്കാതോടുകശീല്രം (എടാ)

* അന്തസ്സരോഷമടവീചരനേജയാശാ
ഖസംകലൻരണസീമനിതത്രതീല്രം
ഗന്ധവ്യാട്ടൊരുമരത്തിലുടൻപിടിച്ചു
ഖസിച്ചു ചണ്ഡഭജവീ ക്ഷുഭദാസ്യശാലീ

- * തൽകാലംഘവാവലോകനസംഭവേഘചരേന്ദ്രൻഗയാ
ഭിഖ്യൻദൃവ്ഹഗവ്വവരിധിമഹാഗന്ധർവ്വമേജ്ജവാൽ
ഉഷ്കാവിൽസ്വപരാക്രമാതിശയമോന്താഹന്ത!മോഹാസ്വനായ്
ഭിക്ഷോരോന്നമതിക്രമിച്ചുനഭോമാർഗ്ഗേണപോയിടിനാൻ
- * സന്യാകർവിധിസ്വ വായ്കരപുഃതന്നിൽജലംകോരിയൊ
ട്ടന്തര്യേതസമേതനീന്ദ്രസഹജൻഭൈക്യവനിപ്ലംവിധേഃ
ഗന്ധവാശാമുഖോഘ്നമേനലവമന്തുക്കയ്യിൽവീണായത
ത്യന്തക്രോധവശേനകണ്ടിതിവിചാരിച്ചാൻമുരലാംസകൻ

ഘണ്ടാരം—പഞ്ചാരി

ആരൊരുത്തനീത്രമേന് വിചാരത്തുനായ്
പാരമെൻറനേക്കുഹോ ധിക്കാരമാൻവൻ
ധീരഭാവമേററമുള്ളാരസുരവംശ്യനോ
പാർമുളളിലതുലഗവ്മാണൊരപരനോ?
നിയമഹാനിശ്ചയപുരുഷനാരുവാനവൻ
ഭയവിഹീനനാണഹന്ത! നിയതമായവൻ
ഹയഗളത്തിലാൻഖവ്ഗവപൂവ്മീ
വിയതികാണുപോയിടുന്നവിരുതൊടീച്ചിവൻ
ഗയനിവൻനഭശ്ചരൻഗരിഷ്യദമ്ബദാസ്വവാൻ
നയവിഹീനനെത്രമാത്രമെന്തുസംശയം?
അടലിലിവനപടുതപാരമുള്ളമൂലമോ
സ്വധിതിനമ്മൊടീരുകൊടിയശരതചെയ്തും
കടുമദങ്ങൾവെടിയുമാശുഖേട! നീകരോരമാ-
യിടുമൊരെൻറപടുലചക്രമാണനിണ്ണയം
ചരമഗിരിയിലരുണനണയവതിനമുൻപുഞാൻ
പുരുജയൈശ്വമദ്യനിൻറകണ്ണമരിയമറികനീ.

* വാചംനിശമ്യമധുഭിക്കഥിതാംമദാഘോ
തന്ധവരാധിതിതയഃപരിഭൂനചേതാഃ
സഖ്യംചിരപ്രകടിതംസമുപേയിവാംസം
സംഘാപുസാരമിഭേനിജഗാദശക്രം.

ധനാശി—ചെമ്പട

വീർച്ചനിയേ! ഹൃതവിനതജനതാത്തേ! സുരവര!
വീർച്ചനിയേ!

യൈത്യഭംഗംപുണ്ടിമത്താൻ
തരളതയൊടുതൊഴുവാനധുനാ
കാർത്യതോറിബുധായ്!വന്ന
വിചാര്യമെന്നറിയേണമങ്ങിത്

(വീർച്ച)

അഭ്രവാഹന!ഞാൻയശോഭരശുഭ്ര!തേകഴൽകൂപ്പുവാൻ
അഭ്രസരണിയിലൂടവേദമദഭ്രവമൊരുവാജിമേൽ
വിഭ്രമേണചരിക്കമളവിൽമുരപ്രമാഗ്നികരാന്തരേ (വീ)
നിഷ്ഠിതിച്ചിതുസൈന്ധവാന്നഗർമാണൊരുനരയഹോ
ശ്രീസരോരുഹബാസവൻവരണാശയാന്നിടുംമുന്നമേ
വിശ്വമെൻതലവാസുദേവനസംശയംസ്വയമാകയാൽ
ആശയത്തിലതീവക്രപയൊടുഭാസമാനഗുണാംബുധേ!
നാശമീദശമാശുപോഷകനീസുരാധിപ!സാസ്രതം (വീ)
സഖ്യമെന്നതുതൻസുഹൃജ്ഞനഭുഖശാന്തിദമല്ലയോ
മിക്കവാറുമിതുരൂക്ഷരുനിൽനിന്നയ്ക്കുണകരുണാനിയേ!
ചക്രപാണിനിജോക്തിനീഷ്ണലയാക്ഷമോവിരമിക്കുമോ
ചാക്ഷ,മേവിധിനീക്ഷമാറിടയാക്ഷമോചതിചെക്ഷമോ?

കാമോദരി—അടന്ത

(വീ)

ഗന്ധർവ്വീര!ഗയ!ഗൌരവാംബുധേ!
ഹന്ത!നിനച്ചുകണ്ടാൽ നിന്റെ
സന്താപംപോഷവാൻഹനല്ലേതുമേ
ബന്ധോ!ഞാനെന്തുവേണ്ടു
ഗോവർദ്ധനപൃജചെയ്യാരവസരേ
ഗോവിന്ദൻതന്റെവീർച്ചതത്ര
കേവലംമുൻബലനായഞാനൊക്കെയു
മാവിട്വിച്ചുകണ്ടേൻ

ഞാനത്രേ നിന്നുടെ മിത്രമെന്നാ രാനം
 ദാനവവൈരിയൊടു ചൊൽകിൽ
 വാനവനാരു വലയാനിടയാകും
 നാനമറിഞ്ഞുകൊൾക
 പാമോജലോചനൻതൻ വചസ്സിനു
 ശൈമില്യമുണ്ടായിടാലോക
 നാഥനായിട്ടു മവനോടു നേരേവി
 രോധിക്കാനേവനയ്യോ
 പങ്കജസംഭവനോടിനിനിന്നുടെ
 സങ്കടമങ്ങുണർത്താൻ നേരേ
 ശംകാവിഹീനം നടക്കമടിക്കേണ്ടാ
 കിംകരവാണിസഖേ!

* സുത്രാമവാചിതിഹന്തനഭയരോധം
 സത്രഭയേന ചതു ച: പിസമാകലയ്
 സത്യസ്ഥിതം സരദസംസമുപേത്യഭൃത്യ
 ഗ്രന്യോഥസാഞ്ജലിരവാചവചോ: വിരിഞ്ചം;

ആനന്ദദൈരവി—ചെമ്പട

ലോകേശാ! കേൾക്കലോകേശാ!

ശ്രീകണ്ഠസംഭവമുതൽ! ശോകാവേശാലിനടിയൻ
 കഴലിൽവീണതൊഴുതു സാന്ദ്രതം പരമഴലുണർത്തു
 വതിനെയാശുതുചയൊടു (ലോകേ)
 ഞാനൊരുമയത്തിലേറി വാനീൻവഴിപോമളവിൽ
 ദിതിജവൈരികരമതികലെന്നുടെ
 ക്കുതിരതൻ വരരപതിച്ചു മോബത (ലോകേ)
 സന്ധ്യാകമ്ഭംഗം വന്നു ചെന്താമരനേത്രൻ ചൊന്നാൻ
 ഘണ്ട! തിന്നാഹന്തയിന്നമുരപരി
 പനമിതീർത്തുകൊല്ലമറികനീജള! (ലോകേ)
 ചക്രവാണിതൻ ശപഥവാക്കീവണ്ണമറിഞ്ഞാലും

ഉൾക്കടന്നുപിന്നെത്തന്നാഥ!മാമക

ദുഃഖശാന്തിയിന്നുചെയ്തതെളിവൊടു

(ലോകേ

നാട്ടുകുറിഞ്ഞി—അടന്ത

ശ്രീമദ്ഭാഗവതപരിഭാഷയിൽ

ശ്രീമദ്ഭാഗവതപരിഭാഷ

വസുദേവാനന്ദജന്മതന്ത്രം വചനംനിഷ്കലമാക്കാൻ
 അശനിചാണിയുടനോന്നമാളല്ലെന്നറിഞ്ഞാലും
 ശശിലേഖലയെന്നിയും ശ്രീ. പ. ശുപതി ഭഗവാനിൻ
 വ്യസനശാന്തിയെ യുഗമെന്നൊരുനേരമെല്ലാം
 അസുരാരിയൊടുനേക്കാന്മാരൻ കാണുകില്ലെങ്ങും
 ഭൃശവേഗമതിനാൽ നീരറി ചെച്ചെന്നുണർത്തിക്ക (ശ്രീ)
 ഒരിക്കൽകൃഷ്ണനെ വൃന്ദാവനത്തിൽ വെച്ചല്ലമാത്രം
 തെരികെത്തുപരികണിച്ച് ധരിച്ചെന്നുമാഹാരവും
 സ്തുതിക്കാതകഥയിന്നോവരെയും ബാണിർപ്പീല
 മുരളാപംസിരൊടുനേക്കാൻതെയെകമാക്കുമെന്നോക്ക(ശ്രീ)
 മുരവൈരിയുടെ പാതേതിയമലർ യുഗളത്തിൽ
 തിർമയച്ചെന്നഭയംനീ വരിച്ചെന്നാപത്രംകൊള്ളാം
 അരയ്ക്കാൽനാഴികയും താമസിക്കാതെ ഭവാനിപ്പോൾ
 പുരഭേദിപദാഭോജനം തിക്കസംശയമീനം (ശ്രീ)

* വാചസ്പത്യകൃഷ്ണപരിഭാഷ
 ലോകേശ്വരയുടേലോസനമുദാശോക
 ഗതാശിവൻജതശൈലവസം
 വ്യാചക്രഗന്ധർവരംഗശാമീ

തോടി—ചെമ്പട

ശിവനേ! മാരിതമനോഭവനേ! കൈലാസമാകും
 ഭവനേവാണയളം ശ്രീഭവനേ!

ഇവനേതുംതുണയില്ലാത്തവനേ നിൻകഴൽകൂപ്പാൻ

വിന്നാനായിര നിതാശ്ര ഫണിയര! ചന്ദ്രമൂഡ! സാന്ദ്രഭീ
തിയൊടുമിഹ (ശിവനേ)

മുദിരമാക്രതുട്രടൊരു കുതിരപ്പറമേറിഞാൻ
സുതരാഠവേഗേനപോകുന്നളവിൽ
കുതിരമുഖത്തിൽ ന്ന യദപതിതൻകരത്തിൽ
നരപതിച്ചുഹരി ചലിച്ചുഭീഷണ
ശിരമുരച്ചു വിധിച തിച്ച ന സ്രുതി (ശിവനേ)

“ചരമഗിരീതിൽ ഭാസുപൻ വരവതിൻമുമ്പിനഞ്ചാൻ
അരിയെന്നിൻഗളനാളം കമതേ!”
അരിശംപൂണൈനൊടേവം ഹരിചൊന്നശചമംകേ
ട്ടുരഗവാര രരളഹാര! തവമുദ
ചരണമേവ ശരണ മാൻശങ്കര! (ശിവനേ)

സരസിജനംഭവോദി സുരവീരന്മാരമെന്നോ
പരിപാലിച്ചിടാനേതുമധുനാ
അതെന്നെയളിളരീ.രണമെ യ്യാൽഖേദി
ച്ചടിയൻ ന്ന രധിതിവനിതബ്രഹ
തടിനിച്ചുടുമുധുകലേന്ദ്രശേഖര (ശിവനേ)

കേദാരഗൌരവം—ചമ്പ

ഗയ! വിനയഗുണനിലയ! ഹരിഭയമൊഴിക്കുവാൻ
അയി! പടുതയ് ല്ലമമമൊ റതുമിവിടധുനാ (ഗയ)

ബാണപുരശോപുരവില്ക്കേനകരൻഹരിശ
രേണമമമേനിയം ക്ഷീണമാക്ഷീപുരാ (ഗയ)

യദപതിജയംനിയതമസുലഭമിതറികാക്ഷ
മതിനാദ അരീഭേണ്ട പൊയ്യാൾകനീ ജവാൽ (ഗയ)

ഗന്ധർവീര! പരിപന്നവിയം കൃഷ്ണനുടെ
ചെന്താൻചാദാത്തത്തിൽ ഹന്ത!വീവീഴ്കപോയ് (ഗയ)

* ശ്രീകൃഷ്ണഭീശമവിധാനപരാങ്മുഖസ്യ
 ശ്രീഭൃത്യേലേപപരിപാണ്ഡുരവിഗ്രഹസ്യ
 ശ്രുതാവചസസ്സുരമരസ്യനിതാന്താന്ത
 സ്വാനോഗയഃപമിനിപത്യദശംഭരോദ

പുനാഗവരാളി— ചെമ്പട

ഹന്ത! ഹന്ത! മമകർമ്മബന്ധശക്തിമൂലംനര
 കാന്തകൻവെറുത്തുഞാനുമെന്തുചെയ്തു?
 ചേതസാവചസാണാനിന്നേതുമേ പിഴചെയ്തിലാ
 മാധവൻമാവൈരിയാകാൻമേദൈരഭാഗ്യം
 മാർത്താണ്ഡദേവൻഭഗവാൻസ്തമിഷ്ടമുൻചെൻകണ്ഠം
 കർത്തനംചെയ്തിടുമല്ലോവാരിജാക്ഷൻ
 ശക്രൻപ്രണതദേവചക്രനാകംവിധാതാവു
 ഉഗ്രൻമെൻറല്ലൽപോക്കാനാളല്ലയ്യൊ
 പ്രാണഹാനിവരാതെന്നത്രാണനംചെയ്യാനൊരുവൻ
 ക്ഷോണിവാസിജനങ്ങളിൽകാങ്ങയില്ല
 പംകജാക്ഷൻതൻറപാദപംകജംതൊഴുതുനേരേ
 സംകടമുണർന്നുകയോകിന്തുചെയ്തു
 കാശ്യപീഠല്ലനേതന്നാശ്രിതരക്ഷണംപണ്ടേ
 ശാശ്വതമാംധർമ്മമെന്നുചൊല്ലിപ്പേരറ്റു
 ചക്രപാണി,തൻശപഥനിഷ്കൃതികഴിച്ചിടാതേ
 ഉൾക്കരണിതുകോപശാന്തിപുണ്ടിടുമോ?

* കംസാരെ! കമലോജ്ജ്വലൻകര! കളായാഭിച്ഛ! ക്ഷോഭവലി
 സംസാരാമയദേഷജായിതദൃപാപീയുഷ! മായാപതേ!
 ഹംസാരാധിത! കേശവേതിതിരനാമാതൻറവിണാഗുണ
 ശ്രീസരസ്യയുതസ്വരത്തിച്ചരവിട്ടെത്തിമുദാനന്ദൻ

* കിളൻശോകംഗിയിൽവിണുകായം
 രുദ്രൻകേഴുഴയനേത്തദാനീം
 വളൻകാരണുരസേനകണ്ടു
 കുട്ടൻജയംദോതിമുനീന്ദ്രനേവം

സൗരാഷ്ട്രം—ചെമ്പട

ഗന്ധവേള! ഭവാന്തേന്ദ്രിണൈ
 പന്മാവികൽ പരവശഭാവാൽ
 ഹന്തപതിച്ചുശയിപ്പതുസംകട
 ബന്ധമുരച്ചിടുക=
 പരിഭവനമതാീരപമാനാക്കൊന്നാളം
 കരണീയമതാമോ?
 ഭൂരികൃത്യശ്രദ്ധ നീസംകടകാരണമോതുകെടോ=
 നാൻമുഖനോതവമൃത്യുഞ്ജയനോ
 ഷൺമുഖനോരിപുവായതിദാനീം
 ഭർമ്മാനികളാംദാനവവരരോ
 നന്മയിലോതുകെടോ.

മുഖാരി—മുറിയടന്ത

ശ്രീനാരദ! മുനിഹീര! മഹാത്മൻ!
 ഭീനാവനരത !നിശമയവാചം
 സുനായുധനടൈതാതൻഭഗവാൻ
 താനിഹമേവിമതൻ
 മൽകഠായാനന്ദപേനംവീണിതു
 തൽകരണീമ്നിജവേനതദാനീം
 വില്ലംവന്നിതുനിയമവിധിയ്യഥ
 ചക്രികയത്ത്ധികം
 “ഇന്നരുണാസ്തമയത്തിരുമുൻപേ
 നിന്നടൈകണ്ഠേച്ഛേദംചെന്തെൻ,
 ഏന്നസുദർശനമേന്ദിഗ്ഗപഥം
 ചൊന്നിതുനന്ദസുതൻ!
 ശക്രവിരിഞ്ചിഹർമ്മാരുപന
 റിക്കാലംമമജീവത്രാണേ
 ശക്തതയില്ലെന്നോതിയൊഴിഞ്ഞിതു

കേരംകുമനേ! ഭഗവൻ!

സൗരാജ്യം—ചമ്പട

വേണ്ടാസാമ്പ്രഥമിമുഖകായും
കൊണ്ടേതുതവമതിവൈവശ്യം
ഇണ്ടലശേഷംകളവാൻഞാൻകഴി
വുണ്ടാക്കാമധുനാ

ദൈവതാടവിയിൽചെന്നുധനജയ
പാദാന്തത്തിൽപതനചെയ്യാൽ
ആധികളെല്ലാംതീർത്തീടുംതവ
യോധവരൻവിജയൻ

നരനാരായണരായതുപൽഗുന
മുരമഥനനാരണധരിയ്ക്ക,
ശരിവരെന്നിനോപരിപാലിക്കാൻ
വീരനവൻപോരും

ഗാണിവാപാപംതൊട്ടൊരുശപഥം
മുന്നേചെയ്തിച്ചിട്ടേനിന്നുടെ
വിന്നതയൊക്കെയുമറിയിക്കാവു
റുന്നാൽപോകുവാൻ =

* പായംപായംഭാരതീന്നാരദീയാം
പാപംമതാതംശരണ്യംവരേണ്യം
ദൈവതാരണ്യംപ്രത്യയംതന്നുചിത്തോ
ശന്ധയാണമഗ്രണീന്നിജ്ജ്ഞാമ

* നിർമ്മായംവിശ്വസ്തുഷ്ടിസ്ഥിതിലയകരനാമീശനേശ്ശശപന്തേ
സ്സമ്മേദിപ്പിച്ചുകേതിപ്രവണഹൃദയമാദൈവതമാംകാനനത്തിൽ
ധർമ്മംതൊരാതെധർമ്മജമുഖസഹജന്മാരൊടൊന്നിച്ചുമേവം
വന്മാരാത്മ്യംകലന്നാവിജയനൊടുനയൻകൂപ്പുകൊപ്പുണ്ടുരച്ചാൻ

നാഥനാമക്രിയ—അടുത്ത

ഇത്രനന്ദന!വീര!പാണവ!

ചന്ദ്രവംശമഹാമണേ!
 സാന്ദ്രവീര്യകൃപാനിയേ!
 രിപുവൃന്ദനാശന! പാമിമാം=
 കീചകാന്തകസോദര! വിഭോ!
 ഭവചരൻ ഗയനേഷ്ഞാൻ
 ശോചനീയതപുണ്ടുനിൻ കഴ
 ലാശുകമ്പിടുക്രൂപുനേൻ=
 ശത്രുഭീതിയൊഴിച്ചനീമമ
 മുത്യപോക്കണമേ വിഭോ!
 ഇതിലോകിയിൽ നീയൊഴിഞ്ഞേകൻ
 കാത്തിടാനില്ലെന്നോക്കുണേ=
 “ഗാണധിവാചുധനുസ്സിനാണഞാൻ
 നിന്നെയൻപൊടുകാത്തിടാം”
 എന്നുസത്യവചസ്സുചൊല്ലിൽഞാ
 നിന്നുചാസ്സുവമോതിടാം.

ഭൈരവി—ചെമ്പട

ഗന്ധർവ്വേ! വേണ്ടവെറു മെന്തുകൊണ്ടുമിനിത്താ
 പം കന്തിപത്രനാകുന്താൻ നിൻറെതാപം ചോഷവാൻ
 ഹന്ത! പോരെന്നുണ്ടോസാന്ദ്രതം അന്തകരിപുവരമഹിമാ
 വോന്താലെന്തിനമിങ്ങാരസാധ്യതയില്ല*

ഗാണധീവചാണിയുൾക്കൂശമുഖണ്ഡനം ചെയ്തീടാൻതെ
 ല്ലാ ഭണ്ഡമില്ലന്നറിഞ്ഞാലും നീയാഹവത്തിങ്കൽ ശൌ
 ണ്യതയിങ്ങേറുമുണ്ടെടോ ചണ്ഡതപൈകമമാതികൾ
 നേൽതാൽഖണ്ഡിപ്പെൻ ഗുണാളംസമരേ *

ഇതിലോകമതിൽ നിൻറെ ശത്രുവാജ്ഞേവുനാപമാ
 ന് എത്രമഹത്തരനാകിലും തൽഭയംചോക്കി കാത്തുകൊ
 ളവെൻനിന്നെനിന്ദയം ഉൾക്കളിരിൽഭയമണവുവേ
 ണുകിമത്സമഹോവിലപിപ്പുളവെറുതേ *

ഗാഢധിവകോദണ്ഡമാണ ഖണ്ഡപരശ്രവാണൊ
 ന് നിണ്ണയംനിൻജീവരക്ഷയേ ചെയ്തിടാമിനി ദണ്ഡ
 മേതുംവേണ്ടഗന്ധവാ! വെണ്ണകവനൊരു കണ്ണനമെൻ
 മുക്കണ്ണൻതിരുവടിയംതുണപെ യ്യം *

നാഥനാമക്രിയ—അടവ

അന്തരിക്ഷമതിങ്കലൂടൊരു
 സൈന്ധവേന്ദ്രനിലേറിഞാൻ
 ഹന്ത!ചോമളവിങ്കലുദ്ര
 ജാന്തകൻറകരാജലൈര *
 വാജിതൻവദനതിലേന്നര
 ഹാ!ജവേനപതിക്കുവാൻ
 രാജീവേക്ഷണനിത്യകമ് വ്യം
 വ്യാജമല്ലമുടങ്ങിപ്പോൻ *
 ഇന്നുസന്ധ്യയണഞ്ഞിടനതിൻ
 മൂനമെൻഗളമപ്പുതൻ
 ഹിന്നമാക്കിടമാകയാൽഭവാ
 നെന്നെക്കാത്തരുളേണമേ *

* ഏവംഗയൻപറയുമാവചനംശ്രവസ്സിൽ
 പൂവുവൊഴുക്കഭിപതിച്ചുതപിച്ചുകേഴും
 ദേവേന്ദ്രസുന്ദരാടുതൻപരിപഠം ധരി
 ത്തൊവ്യംരജാസയിതമല്ലെപ്പുരപ്പുഴീമൻ

നാട്ടുകുറിഞ്ഞി—പഞ്ചാരി

സത്യമോതിടാതെയിന്നകൃത്യകാപഥത്തിൽനമെ
 യത്യദാരഗാമ്മോടുചേർത്തുറന്നുൻ
 വധുനാണുസപദിതെല്ലമത്രസംശയിച്ചിടേണ്ട
 സത്യമാനിവരികയില്ലനമ്മിലറിയെണം
 കള്ളനാകമിവനെതരിയഭള്ളതീർത്തുകണ്ടകാവ്യ
 വള്ളികൊണ്ടുസാമ്പ്രതംപിടിച്ചുകെട്ടിഞാൻ

മല്ലവൈരിതൻറപാദപല്ലവത്തിൽവായ്നതിനു
തെല്ലമില്ലസംശയംവ്യമാവികത്വനം

ദൈരേവി - ചെമ്പട

പവനനന്ദന! ഹേസോദര! കേൾക്കുമേവാചം
പവനനന്ദന! ഹേസോദര!

അവാച്യമിതുബുധവിഭൂതിതംഭീമ
തവാദ്യമൊഴിബഹുവികത്വീതം
അവേഹിപാമരജനോചിതംപാപ
നിവാസമിതുദൃശമനാരതം (പവന)

അസത്യപഥഗതിമഹാരയംചെയ്തു
തശസ്തമറിയേണമരേ! ഗയം
പ്രസിദ്ധകരണല! മഹാമയംകാത്തു
വിശുദ്ധരാകെണമഹോവയം (പവന)

- * ഞ്ചാമഭത്തനയകോപമടക്കിയാത്തു
വൈവസ്വതാജ്ഞനമജ്ഞനംവസിച്ഛ
ശ്രീവാസുദേവബഹുനാമജപങ്ങളോടു
മാവിദ്വിച്ഛമുനിനാരദനന്തമാനീം
- * പാൽക്കൊമ്പൻശപഥവുംപരമച്ചുതൻറ
ചിത്തജ്ജവൈരതതബീജനിവാപവായ്പും
കാന്തോത്തുനിശ്ചസിതമാൻമെഴുന്നകണ്ണീർ
വാത്തുവരിച്ഛമുനിവേദധർമ്മജ്ഞാ

ബലഹരി - ചമ്പ

ഭോ! ഭോ! മഹാമഹിത! നാരദ! നയാഞ്ചേ!
ഹാഭവികദശനം ശോഭനമിതിനതേ

ഹന്ത! ഞ്ചേദംകുറികസന്താപമൊന്നുസൽ
ബന്ധോ! ഭവിച്ചതിനു കിന്തു കഴിവോതണം
ഗന്ധവ്നാംഗയൻതൻതലയുറ്റത്തുത
നന്തുപരീഹാരമതുചെയ്യാൻമുരാന്തകൻ

സത്യമതൃചെയ്തുകഥ വൃത്രരിപസുതനേതു
മത്രതിരിയാതെതദ്രക്ഷണം ചെയ്യുവാൻ
ഏറ്റുപറയുമൊഴുതു വസ്തുതയവൻചൊന്നി
തേറ്റമിതുസങ്കടം ഹാ! ഹാ! വിശങ്കടം

സൗരാഷ്ട്രം—അടന്ത

ധർമ്മസുനോ! മഹിതശ്രീ നിർമ്മല ഗുണവസതേ!
കിമുധാഭുവിപ്പതുനീ ധർമ്മശീലനല്ലോപാരം
ഭുവ്യവനതനയനമച്ചുതന്നും പാർത്തുകണ്ടാൽ
നിശ്ചയമാളെന്തന്നേസച്ചരിത! ധരിച്ചാലും
സത്യഭംഗമിരുവർഷമെത്തിടാതെന്നിന്നുകൊറുവാൻ
സത്യസന്ധരാമവർഷയത്തമില്ലെന്നറിഞ്ഞു
നിർവിചാരമിരിക്കുഗന്ധർവ്ജീവരക്ഷചെയ്തു
സർവ്വലോകകീർത്തി നിങ്ങൾ സർവ്വമാസാധിച്ചുകൊറുക

* അശാസ്യകിഞ്ചനതപസ്സനയാവചോഭി
സ്സത്യച്ഛ്രീതിലഭവേദീവിവശാന്തരജ്ഞം
യാതിസുഹസ്തിനപുരീഞ്ചസ്യയോധനാഖ്യം
നായൻമുദ്രാസഹമുനികലഹപ്രിയോയം

ഉശാനി—മുറിയടന്ത

കൌരവനായക! നാഗകേതോ!
വൈരിപരലോകധൂമകേതോ!
കൌരവബന്ധുകലാഭൂഭയഹേതോ!
സാരമതേ! നീജയിക്കുവിലോ!
ഭയ്യോധനരാജ! നീജയിക്ക
വീര്യശൈര്യോംബുധേ! നീജയിക്ക
യൈര്യഗുണാലയ! നീജയിക്ക കാന്തി
ധുര്യമഹീപതേ! നീജയിക്ക
നിന്നടെകീർത്തിസുരസ്ത്രീജന
മനപഹംവാഴ്ത്തീക്കുലിക്കുമുലം

മന്ദാരശാഖിയപത്രപവുണ്ടുമേ
 വൃന്തിതുമന്ത! വദാന്യ! വിഭോ
 ഇരരേഴുപാരിലുംനിൻഗുണമേ
 വീരശിഖാമണേ! കേൾക്കാനുള്ള
 പാരിതുപാവിച്ചനേകസംവത്സരം
 ഭ്രമണ!നീ ജയിച്ചിടുക

* അദ്യാപതന്തമരവിദഭവസ്തു നജം
 സ്വസ്തോത്രകീർത്തനപരാപുത്രോവിലോക്യ
 മൂത്തോഥഗവ്ജവഖസ്യസഭാന്തരസേവാ
 ദയ്യോധനഃകഥയതിസ്മൃതിരംഭരാജാ

ഘണ്ടാരം—അടന്ത

ലോകവിശേഷങ്ങളീയിടയൊന്നമാ
 ലോകനംചെയ്യുമാറില്ലേമഹാമുനേ!
 പാകാരിമുഖ്യരാംദേവഗണങ്ങൾക്കു
 ശോകമങ്ങേതാനമുണ്ടോകഥിക്കണം

ശങ്കരാഭരണം—മുറിയടന്ത

കേട്ടിലയോഭവാൻതെല്ലവിശേഷമീ
 നാട്ടിൽപരന്നതു ഭൂശിഖാമണേ!
 കാട്ടിൽവാഴും ധർമ്മജാതികളോടിന്നു
 കൂട്ടുകാരൻഹരി പോരിടുംനിശ്ചയം
 വേചരേന്ദ്രൻഗയൻ നിത്യകർമ്മത്തിന്നു
 മോശംവരത്തുകമുലം മുരവൈരി
 കൂന്നാതേതൽഗളനാളംമുറിക്കുറുപാ
 നാശുശപഥവചസ്സൊന്നരച്ചുപോൽ
 “ഗന്ധവ്നേക്കാത്തുകൊള്ളാമവ”മെന്നു
 കന്വീകമാരൻ കിരീടിയുന്തൽക്കണ്ണണം
 ഹന്തശപഥവചസ്സൊന്നു ചൊല്ലിപ്പോൽ
 പിൻതുണയായ് നിങ്ങൾ തത്രചെന്നീടണം

പാണ്ഡവന്മാർക്കു ജയം ലഭിച്ചെങ്കിലോ
തിണ്ണത്തുണച്ചെന്നുവന്നീടുമല്ലൊപ്പോഴേ
ഖണ്ഡിച്ചുപാണ്ഡവന്മാരേഹരിയെങ്കിൽ
ദണ്ഡമൊഴിഞ്ഞിതു നിങ്ങൾക്കറിവുവിൻ

പലണ്ടാരം—അടന്ത

എന്നുരുൾവരൂമിനീ വൃന്ദമോടൊന്നിച്ചു
സന്നദ്ധനായ്ഞാൻ ഗമിക്കാംമഹാമുനേ!
അന്യായസിന്ധുവാംഗോപാലകൻതന്റെ
സന്നാഹമൊട്ടുശമിക്കുമസംശയം
സോദരന്മാരെ! മഹിയാജ്ഞകേരുകുമാരൻ
സോദരന്മാരേ! പടയാരുക്കീടുവിൻ
യാദവന്മാരുടെഗർവ്വംതകർത്തുനാം
മേദിനിതന്നിൽ പ്രസിദ്ധരായ് വാഴേണം
സത്യം പിഴയ്ക്കാനിടവരുന്നതമ
കൃത്യപയോധിയാം കൃഷ്ണനുസാമ്പ്രതം
പാർത്ഥന്റെറുചിന്തണക്കാരനുംപോയിനി
പൃത്ഥുവീവലാഭികൾനമ്മളെനോക്കുവിൻ
പാണ്ഡവന്മാരേഹരിക്കൊന്നുവെങ്കില
ഖണ്ഡാനുഭൂതിനമുക്കുലഭിച്ചിടും
കണ്ണനേത്തോല്പിച്ചുപാണ്ഡവരെങ്കിൽനാം
തിണ്ണത്തുണയ്ക്കുയാലെന്നുംവരുമിഹ
കൂട്ടുചിൻസ്യന്ദനജാലങ്ങളായതിൽ
പൂട്ടുവിൻനല്ലഹയങ്ങളെസ്സുതപരം
നാട്ടുവിൻകേതനംനല്ലപതാകകൾ
കെട്ടുവിനായുധമൊക്കെയൊരുക്കുവിൻ

* മിരട്ടിനാൾകൗരവവാശരാട്ടി
നിരട്ടിപ്പയാശിവരത്തിയേവാ
വർഷ്ണനാംനാരദനച്ചുതന്റെ
പുരിയ്ക്കുപേവാന്ദനേതു-ന്നാൻ

* താലാംകോലവസാന്തുകിപ്രദതിഭിക്തോഷ്ട്യാംഗരിഷ്യാന്മനാം
 താർഷ്ണ്യണംപിനിക്കേദിവാംസമഖിലൈരബന്ധുവ്രഹ്മണ്യൈരേ
 സാകംഭേരിഭോവനമമനസാദേവംപരീതംഹരിം
 തതഃവാചമുവാചവർഷപരിഖേദാൻ സ്തുവാത്മാഹരഃ

കാമോദരി - ചെമ്പട

മധുരിപോ! ദേവദ്രുപതേ! പത്മനാഭോ! കേ
 ഉധുനാമേ വാചംശ്രീപതേ!

ഘ്രിമിതഗുണവസതേ! വിധോ! പദംതവനമാമൃഹം (മ)
 ഹേവിഭോ! താവകനിയോഗം-സതപരംകയ്യോ
 ണ്ണാവഴിപോയിട്ടതിവേഗം-ഗന്ധവേന്ദ്രനേ
 ഭൂവശേഷംവിധൃതയോഗം-അനേപഷിച്ഛോരോ
 ഭൂവരവാസങ്ങളു ജ്യാഗം-പുണ്ടുകൊണ്ടുഞാൻ
 നന്നുഗിരികലവിലത്തിലും
 കടന്നുപലവനതലത്തിലും
 കിടന്നുദുർഗ്ഗമപദത്തിലും
 തുടൻഗതിയസമയത്തിലും

(മധു)

നശപരമല്ലാത്തസാമ്രാജ്യം-കൊണ്ടതിവേലം
 ദൃശ്യവനൻതന്നുടെരാജ്യം-കൂപ്പുകൈനൽകം
 വിശ്രുതമാകുമോരോരാജ്യം-പുക്കുന്തേടിയാ
 മത്സരിയേഞാൻമനോരാജ്യം-തെററിടാത്തതും
 ഗഭീരവാരിധിതടത്തിലും
 ഗൃഭീതികരബലിഗൃഹത്തിലും
 വിഭോ! സുരാസുരപദത്തിലും
 വിഭാതിനഹിയൊരുപുരത്തിലും

(മധു)

വീണ്ടുമവൻതന്നേയാരാഞ്ഞു-ഹസ്തിനംതന്നിൽ
 കണ്ണതകൈവിട്ടുതിരഞ്ഞു-ഹൽഗുനൻകാത്തു
 കൊണ്ടിടാമെന്നേറുപറഞ്ഞു-പോലുമെന്നേവം
 കൊണ്ടൽവണ്ണാ! ഞാനുമറിഞ്ഞു-തിരിച്ചുപോന്നേൻ

മുരപ്രധാൻമാർക്കുനിയേ!
 ഗരിഷ്ണുനഗണമഹോദയേ!
 സുരപ്രഭുവിനുതമമാമതേ!
 ധരിക്കുസത്യമതിമോദിതം

(മധു)

സാരംഗം—മുറിയടന്ത

വാസുദേവ! നമാമിന്നാനധുനാതപൽപദാംഭോജം
 വാസുദേവനമാമിന്നാനധുനാ

വാസുവാദികളാകമരിയടി
 ഗീശരേജ്ജരണംഗമിക്കിലു
 മാശ്രവേചരപാശനേപ്പവ
 നാശനാരിനയിച്ചിടംബത

(വാസു)

ഹന്ത! രണ്ടുവിവിധതരാംപരി
 പന്ഥിമാരഥവരികിലവരെയ
 ഹന്തതീർത്തുതാനനഗരിയി
 ലന്തരംകൂടാതെവിടുവെൻ

(വാസു)

ശ്രഷ്ടമാനസ! വേണ്ടതേമുറുംസാഹസകൃത്യം
 താർക്ക്യ! വിശ്വമഹോദയേ! ചെറും
 ടിക്ഷുടിക്ഷുതിരഞ്ഞുസപദിവി
 പക്ഷനേപ്രസമിക്ഷുതൽഗള
 മിക്ഷണംമേദിപ്പെനതിനയി
 പക്ഷിരാജ! ഗമിച്ചിടാമിനി

(ശ്രഷ്ട)

നാടുകാടകൾമേദനീടകൾ
 തോടുപുഴകടൽവഴികളുംപരി
 പാടിയോടകടന്നുവേദര
 കീടനേക്കൊണ്ടത്തിടകനാം

(ശ്രഷ്ട)

ഏകാമിഷിത്യകൃഷ്ണൻതിരുവടിയന്തൻപുഷ്പകരേരി
 പ്പോയാൻദയാപുഷ്പോംസപദിഗണമമാർജ്ജ്ജ്ഞിനീനിട്ടനേര
 ശ്രീവീണാപാണി, യാകാമയിതയതിസമാവിഭവിച്ചാനമൈനം
 തായാമോദാലിതത്തിസ്സരസമവനോടേകിനാൻയാദവേദൻ

മുഖാരി—ചെമ്പട

ഹേ മുനീന്ദ്രവര! മഹാമതേ!

കാമംകൃതാത്മനായ് വന്നേനഹംമഹാ
ഭ്രമാംബരാശേ വേദഗ്ഗനത്തിനാൽ
മാമകശേഹവംശുദ്ധിയേല്പാപിച്ചു
സീമാവിഹീനംഭവൽപദസ്സർനാൽ (ഹേമു)

ഇനൊരുവാൽകമിഭേണ്ടതുണ്ടിങ്ങ
ധന്യാവതംസ! മഹാമനേ! കേരക്കനീ
എന്നോടുമുൻതംകട്ടിനാൻഗന്ധവ്
വൃന്ദപാശൻഗയൻവ്യോമയാത്രാവിധൗ (ഹേമു)

ഇന്നുദിവാകരനസ്സാചലതനിൽ
ചെന്നുണയുന്നതിൻമനമവനെത്താൻ
കൊന്നീടുമെന്നുരഥാംഗമെടുത്തുടൻ
തന്നേശപഥവചസ്സൊന്നുചൊല്ലിനേൻ (ഹേമു)

കൃതൻമചാന്തരംനാപുടികിഴലു
സായോ! തിരക്കീട്ടുണ്ടിലവാനെത്താൻ
ഏതാനുമങ്ങറിഞ്ഞതംകിലോവാസ്സവം
ഓരീടവേണംമഹാമനേ! സാന്ദ്രതം (ഹേമു)

കല്യാണി ചെമ്പട

യാദവവംശചതേ! നിതരാംപരി
പുതഗാത്ര! തൃണനീസുമതേ!
ഭൈത്യമഥന! വനജായതാക്ഷ! കര
ധൃതവാരിജദരചക്രഗഭാവര (യാദ)

നിന്നോടാരംകൃതികാട്ടിയമുഡൻപൽഗുനൻതന്നേ
ചെന്നതേല്പാപിച്ചുദൂത്രഡൻ
നിണ്ണമവനുടൈജീവോലരണംചെയ്യിടാൻസത്യം
പാണ്ടവനുംചെയ്യാനുപഗതകരുണംകൈരവന്മാരും

കൂട്ടുകാരമഥസതപരം—വീരവിൽ
 നാട്ടുകാരൊടുമതിതപരം-വിജയ
 രാട്ടിനേറ്റുപരിചരിക്കുവാൻയുധിക്ര
 താട്ടമാസമൊരുമിച്ചുപോൽ
 ഇത്രമാത്രമകതാരിലറിഞ്ഞതു
 മത്രസമ്പ്രതിഭവാനൊടുചൊൽവതി
 നെത്തിനിൻസവിധസീമനിഞാൻപര
 മാത്മമാണഭേതലോകവസ്തുല!

(യാ 3)

കേദാരഗൌരസം ചൈവദ

ചിത്രമത്രെവിചാരിച്ചുലത്രവേദപാക്യം
 ശ്രുവിരസഹായിപ്പാനുദ്യതനോപാത്മൻ?
 ഏകിലവൻതന്നുടെ യഹംകൃതിയശേഷം
 ശങ്കയില്ലതീർത്തിടുവൻഞാൻകലിതവേശം
 കൌരവസഞ്ചയമോടുംചൌരവവംശംഞാൻ
 സൈപരമതേ! നശിപ്പിപ്പാൻപോരുമിന്നതന്നേ

* ശ്രീനാരദേരിതവചശ്ശ്രവണപ്രവൃദ്ധ
 രോഷപ്രകടകലുഷീകൃതനേത്രകോണഃ
 ശൌരിസ്സമാരഭതപാണ്ഡുഭവാനിയോദ്ധുഃ
 വീണാധരോപികൃതുകാകലിതോജ്ഞാഭഃ

ഭണ്ഡകം

രാധാചയോധരയുഗാശാരവശ്ശനഥബാധാവിഹീനന
 സുരാരി * സചദിമുരവൈരി * ദുരിതപരിഹാരി * പാ
 ത്നസവിധത്തിലൊരുട്ടുവടനേനനിജശത്രുവെവിടാന
 രുളിശൌരി *

വൃത്രാരിനന്നനമിത്രാവനേപുന രചത്രാസനെന്നടന
 റിഞ്ഞു * ചിത്തമലർകാഞ്ഞു * സതപരമെരിഞ്ഞു * ഹി
 ത്രമിതുവിജയനുടെ മിത്രതയതെന്നോത്തു ചെട്ടിപ്പജൻ
 യുധിതുനിഞ്ഞു *

ഗോഗാപറഞ്ഞഭവദ്വാർദ്ധക്യസിതി ദിഗ്ഗാഘണ
ശ്രുതിനടുങ്ങി * പടമരവഭംഗി * പടുതയിൽമുഴങ്ങി *
അടരിന കിരീടിയൊടുക്കൽ നിറമതുടയ ഹരി ദൈവതാ
ടവീഗതിതുടങ്ങി *

അത്രാന്തരേവിഗത നേത്രാത്മജൻ ശമനപുത്രാഭിബാ
ന്ധവസഹായം * ഹന്ദ! സവിധേയം * കിന്തുഭുജപായം
* കരുതിയുരുബലമുടയ പുരുതരവരൂപിനിയൊടത്രാഗമി
ച്ചുനിരപായം *

മേളിച്ചുരണ്ടുപുറമാളൊത്തുയലഭൂവി നീളെപ്പരന്നവര
ശംകം * തപരജയാംകം * കൃഷ്ണജയശംഖം * മന്ദ്രരവ
സഹിതമരിസാന്ദ്രഭയജനകമഥകേട്ടാശ്രു ഞെട്ടിജനസം
ഘം *

* മല്ലാരിന്നുനടുക്കും നെടിയമരമഴുസൽഭടലേശപാളി
വിഷ്ണുരാജാൽകൊടുക്കുന്നധരണികുങ്കിചലൽഭൂവികാരം
കല്ലാന്തംഗിലഭാവൻബലനപിചമരുപുത്രനേയും, ഗരുമ്മാ
നപ്പോൾമുഴുയന്നൻതന്നെയു, മരമുപരോധിച്ചുരച്ചാരിവണ്ണം

ഘണ്ടാരം മുറിയടന്ത

(ബലഭദ്രൻ)

ബന്ധുതപമെന്നതുവിസ്തരിച്ചേറമ
ഹന്താപുരസ്സരംപോരിന്നനേരിട്ട
ഗന്ധവാമാത്തജാ! നിന്നെകൃതാന്തൻ
ബന്ധുവാക്കീടുവെൻ സതപരമേഷ്ണാൻ

(ഭീമൻ)

ഒക്കാത്തവീരവാദങ്ങൾകേട്ടാൽതെല്ല
മുൾക്കാമ്പുപേടിക്കുമോറില്ലമാമകം
മൽകകരബലംവാഴ്ത്തുമാറുണ്ടിന്ന
മക്കബേരൻറഭടന്മാരുമോക്കണം

(ബലഭദ്രൻ)

തിഷ്ണഗവിഷ്ണു! ജരാസന്ധനല്ലഞാൻ
ധൃഷ്ട! ബകനല്ലകൃമീരനമല്ല.
ഓഷ്ണബുദ്ധേ! സീരപാണിയെന്നെന്നാനീ
കഷ്ടമോക്കാഞ്ഞതും നന്നോവുകോദരാ!

(ഭീമൻ)

പണ്ടുജരാസന്ധനോടുചോരിൽതോറു
മണ്ടിയവീരൻറെസോദരനല്ലഞാൻ
വേണ്ടാവികത്വനംഭീമനോടിത്തരം
കൊണ്ടുഭയപ്പെടാചൊററുവുകോദരൻ

(ഗരുഡൻ)

ഭീമൻചവാരിയേ! ഭദ്രോധനാ! നിൻറെ
ഗണ്ഡവിഷ്ടനംചെയ്യാതെചൊററു
പന്നഗവൈരിയാംഞാൻപോകയില്ലെന്ന
തന്നേവിചിന്തിച്ചുകൊടകമനസ്സിൽനി

(ഭദ്രോധനൻ)

അണ്ഡജമൂഢാ! വികത്വനമിത്തര
മെന്നോടെടുക്കാതെ വേദാമഹാശരാ!
പന്നഗത്തോടനീകാട്ടുന്നശാഘ്യാൾ
പന്നഗകേതനനോടുഫലിഷ്കമോ

* അതിലും മേലുചതമൈവസാരരേ
തതഃപ്രകൃതേയേസംകലേജനേ
മുരാരിണാരോഷ്ണരാസചൈതസാ
രണായതത്രാജ്ഞവേധനജന്യഃ

കേദാരഗൈരധം ചൊമ്പട

ധൃഷ്ടം! പുരന്ദരനന്ദന! ചോരിന
കൃത്യാശര! വാടാ.

കൂർത്തശരങ്ങൾകൊണ്ടു മൂർത്തിപിളർന്നിടുമെ
ന്നോത്തുനീരണത്തിനായൊരുങ്ങിടുക (ത്ത്)

അപക്രമനാട്കെ ചയ്യമുപക്രിയയഖിലവു
 അപക്രിയകളായിട്ടേഭവിക്കൂതാനം
 റുപക്രമമറിയാത്ത കവിക്രമനിയേ!നന്നീ
 യുപക്രമമകതാരിൽസ്തുരിക്കേതോരം (ധൃത്)
 പുമത്നമോമമസന്ധ്യാനമസ്തുതിമടക്കിയ
 ക്രമത്യസത്രാണനംതേസമത്നതയോ?
 സുമിത്രമാചിരാനമാമമിത്രനെന്നോത്തതുംഭോ!
 കിമത്നമിനാഹംകാരസമുദ്രമേ!നീ (ധൃത്)
 സ്വശത്രുവെന്നറിയാതീവശസ്ഥനാനംനഭശ്ചര
 ന്റസുപതിപാലനത്തിൽകഴിച്ചേൻസത്യം
 അസുഷ്ചയംവരി നിലമസത്യസഞ്ചരണസി
 ലസകതനെന്നറി കമാംവിശ്രദ്ധമതേ!

പത്രപപതേ!മമസത്യവിലംപന
 മസുകരമോക്തരേ!

ത്രണകണത്തോളംതവചുണയുണ്ടെങ്കിലോവന്ന
 ഫണികേതനാലിചാസ്വഗണങ്ങളോടം
 അണയത്തു നിന്ന ശരഗണരോധംചെയ്തനിന്റെ
 പിന്നിയാളിന്നൊരന്തരമണയാതിനി (ധൃത്)

* വിട്ടാൻപാർപ്പാൻനരേമുരരിപു,നിജമാപക്രമപ്പോൾതടക്കാൻ
 വിട്ടാൻപാർപ്പാൻ,മിവതര സാമുദ്രിലോകങ്ങളെല്ലാം
 പൊട്ടിപ്പിടന്നു കിടന്നിടയിൽ,മിതിവിചാരിച്ചുജ്ജ്വലിക്കുന്ന
 കിട്ടാകൃഷ്ണജ്ജ്വലനം,രിവദൈവമുദ്രകൾ,നകയാകുമിച്ഛാൻ

മോഹനം പെമ്പട

മാധവ!ജിഷ്ണോ! സംഹാരതംനിജ

മാധവമാശ്രയവാം

ബാധജഗത്തിനുദിക്കുംശസ്ത്രനി
 രോധംനിങ്ങളടൻചൊയാഞ്ഞാൽ
 മേധാവികളേ!സത്യഭംശം
 ബാധിക്കാത്താൻ കഴിവുണ്ടാക്കാം (മാധവ
 പാർത്ഥ!നഭശ്ചരനേതന്നിട്ടയി

നേത്രമടച്ചുരുതിമിഷംനില്ക്ക
സത്യവിലംഘനമണയാതെകൃത
കൃത്യതണങ്ങുനിനക്കവരുത്താം

(മാധവ)

- * പാർശ്വതൻകളിൽനിന്നുഗൃഹചരനെമുക്തിമാർവാങ്ങിനേരേ
താൽനവീനാമനെക്കൊണ്ടുവരുടെഗുണാളംമുറിപ്പിച്ചുവീണ്ടും
ആസ്ഥാപ്യംഗയാഭിഷ്ടകനും രജസംഭീവനേഷ്ടതപൽ
പേജ്ഞംഗോന്മാരിപുത്രൻകരളവിചസമുച്ചുപോയാർതദാനീം
- * ശ്രീവാരിജേഷണവിദ്യാദംഭോവിധാന്മാ
വിശ്രാണിരാസുരമയേപരവംശമൈവഃ
കൃഷ്ണപ്രണമധുരൈവചനൈരഭാരൈ
സ്തുഷ്ടാവകോകിതചാരകരാഭനോബ്ധഃ

പുറനീര ചെമ്പട

ഹേവിഭോ!നമസ്തുഭ്യംപാവനകീരേൽ!

ദേവതാപസഗണഭോവിതമൃതേൽ!

ചെറുമൊന്നാറിയാതേ കുററംഞാൻചെയ്തതെല്ലാം
പോറി!നീചെറുതെനേപ്പോറേറണമെക്കാല-
മാററലർകലഭയംമാറിയിനാനുഗ്രഹം (വം
ഏററവുംചെയ്തവീരപാത്വനംനമസ്കാരം (ഹേവി)
മീ,നാമ,പന്നി,സിംഹം,മാനിയംവട്ട,രാമൻ,
മാനവൻദാശമി,ചേണെഴുംകാമപാലൻ,
മാനമോടെവമവതാരമാന്റിടുംകൃഷ്ണ!

ഭീനവത്സല!നീനേത്താണുകൈവണങ്ങുന്നോൻ (ഹേവി)

(കൃഷ്ണൻ)

ഗന്ധർവ്കലമെഴലേ!ഹന്തനീപോയ്ക്കൊണ്ടാലും
സന്തതംനിന്നിലേററംസന്തോഷമല്ലോമമ
കന്നീനന്ദനതെയുമെ ന്നെയുമെ ന്നെന്നുള്ളിൽ
മിന്നിച്ചുകൊണ്ടാലുംനീസന്താപംവേണ്ടാചെററും

- * സത്യഭംഗഭാവതസ്തേകൃതാഷാ
ജഗൂർഗ്രേഹംപൊരവായാവോഷ
നതാകൃഷ്ണംപൽഗുണന്യലഘൃഷ്ടോ
ഗന്ധർവ്വേന്ദ്രോപ്ഗ്രേഹംഭഗോമ

ശ്രീഭംഭവതു.

൧൧൧- സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പെന്ഷനാദി നെ ഉടച്ചു ചിന്തിച്ചാൽ പതിയായാരിയാ രണ്ടാമതെ ഗിരിക്കത്താകാണ്ടുനടക്കയാ * ൩- കൊ- ൧൦൦ പി. ര.

൧൧൨- അല്പായം സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു നിബന്ധനപ്രകാരമുള്ള അധികാരങ്ങൾക്കുപുറം.

൧൧൩- സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥൻ അയയ്ക്കുന്ന സമസ്ത ഭൂപ്രായമുള്ള താൻറേതെ നടുത്താ തെയിരപ്പൻ ഒളിച്ചുപൊയ്ക്കുക. * ൧- ൧൦- വെ ൧൦൦ പി. ര.

സമനോ നോട്ടീസോ, അല്ലെങ്കിൽ തന്നെ പൊ, മറ്റൊ, ഒരു നീതിവ്യായകാട്ടിൽ ഹാജരാകേണ്ടതിനായിത്തന്നാൽ * ൩- ൧൦- വെ- ൧൦൦ പി. ര.

൧൧൪- വല്ലസംഗനോ നോട്ടീസോ നടത്തുന്ന പൊ പതിക്കുന്നതൊ വിവരായിക്കൊ, പതിച്ചെടുത്തുനിന്നു എടുത്തുകൊള്ളുകയാ

പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തൽ വിവരയില്ലാതെ * ൧- ൧൦- വെ- ൧൦൦ പി. ര. ആയതു ഒരു നീതിവ്യായകാട്ടിൽ ഹാജരാകേണ്ടതിനായി ഇതിൽ * ൩- ൧൦- വെ- ൧൦൦൦- പി. ര.

൧൧൫- താനോ കാർമ്മസ്ഥനോ വില്ലസമന്മാരും ഹാജരാകുന്നതു വ്യായമാല ഉത്തരവിനെ അനുസരിക്കാതെയിരിക്കയാൽ ആ സ്ഥലത്തുനിന്നു ഉത്തരവുകൂടാതെപൊയ്ക്കുകയാ പൊ * ൧- ൧൦- വെ- ൧൦൦- പി. ര. ആയതു നീതിവ്യായകാട്ടിലെ ഹാജരാനായി ഇതിൽ * ൩- ൧൦- വെ- ൧൦൦൦- പി. ര.

൧൧൬- സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു പലതരം ധാരവും ഹാജരാക്കുകയാ, ഏകദേശം കൊടുക്കുന്നതുപുറം നിബന്ധനയായ വാൻ വിചാരവും അതേ നീതിവ്യായകാട്ടിൽ * ൧- ൧൦- വെ- ൧൦൦- പി. ര. ആയതു

ഇവിടെ പല പുസ്തകങ്ങളും
ഉം വില്പന തയ്യാറുണ്ട്.
ലിസ്റ്റർ ആവശ്യപ്പെട്ട
ന്നവർ അതേന്നോ സ്റ്റാമ്പ
യടക്കിയിട്ടുണ്ട്.